

N:o 10.

Af herr **S. Nordström**, *angående anvisande af 3,472 kronor 18 öre till godtgörande af förlust, vållad genom förre kronofogden F. G. Sjöqvists oredliga förfarande.*

I april månad 1889 uppbär dåvarande kronofogden uti Norra Vadsbo fögderi af Skaraborgs län F. G. Sjöqvist å tjenstens vägnar 3,722 kronor 18 öre utaf Otto Larsson i Näset af Lyrestads församling för att genom vederbörande myndighet tillställas dennes uti Australien boende broder Lars Petter Larsson, utgörande arfsmedel efter deras aflidne fader. Dessa medel qvarhöll bemälde kronofogde under förebärande till Konungens befallningshafvande i länet, att gäldenären Otto Larsson vägrat utbetala ifrågavarande belopp. Då Sjöqvist sedermera efter mer än ett och ett halft års förlopp blef häktad för uppbördsbalans, och rättegång med anledning deraf emot honom anhängiggjord, så visade det sig, att medlen i fråga voro förskingrade. Under tiden hade emellertid Lars Petter Larsson i Australien afidit och efterlemnade såsom lagliga arfvingar brodern bemälde Otto Larsson jemte brorssönerna Ernst Brynolf och Karl Robert Larsson. De förskingrade medlen bevakades genom Konungens befallningshafvandes försorg uti Sjöqvists konkurs, men erhöilo arfvingarne i utdelning ur konkursen endast 350 kronor, hvadan desse sålunda fingo förlora 3,372 kronor 18 öre förutom alla hafda besvär och omkostnader, hvilka senare i ett för allt icke kunna beräknas till mindre än 100 kronor.

Alldenstund ett likartadt fall förekommit på 1880-talet, då svenske och norske generalkonsuln i Genève A. M. von Schaeck förskingrade arfsmedel för fanjunkaren vid kongl. Vestgöta-Dals regemente O. T. Bäfverfeldt och dess hustru Maria Bäfverfeldt född Nielsen, och då Kongl. Maj:t genom nådig proposition af den 13 mars 1891 föreslog Riksdagen att af tillgängliga medel godtgöra makarne Bäfverfeldt deras genom generalkonsul von Schaeck tillskyndade förlust; då Riksdagen genom skrifvelse af den 14

Bih. till Riksd. Prot. 1895. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 3 Häft. (N:is 10—15.) 1

maj samma år bifallit denna Kongl. Maj:ts framställning, och då Riksdagen dessutom redan 1881 och 1890 i skrivelser anhållit, det Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huru vida och under hvilka vilkor statsmagten må kunna, till befrämjande af betryggadt rättstillstånd, ikläda sig ansvar för skada och förlust, som af statens embetsmän kunna blifva enskilda samhällsmedlemmar tillskyndade, så hänvände sig ofvannämnde L. P. Larssons arfvingar genom undertecknad till Kongl. Maj:t med underdånig ansökan om att, i likhet med hvad som förut skett för fanjunkaren Bäfverfeldts räkning, proposition måtte aflåtas till sistlidet års Riksdag att af allmänna medel godtgöra dem den förlust, de genom kronofogden Sjöqvists oredlighet lidit.

Ehuru Konungens befallningshafvande i Skaraborgs län, såsom mig synes, på ganska goda skäl tillstyrkte denna ansökan, så fann likväl Kongl. Maj:t densamma icke till någon vidare åtgärd föranleda, enligt resolution af den 6 april 1894.

Det är upprörande, att den enskilde sålunda står helt och hållet rättslös gent emot en oredlig statens tjensteman, från hvars embetsmissbruk han är alldeles urståndsatt att värja sig. Enda nu återstående utväg att vinna rättelse härutinnan är att direkt vädja till Riksdagens rättskänsla. Denna lilla summa kan ej tynga så synnerligt på statsbudgeten, men den är ganska afsevärd och smärtsam att förlora för några obemedlade arfvingar. Jag tillåter mig därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte anvisa tretusenfyrahundrasjuttiotvå (3,472) kronor 18 öre, att dermed godtgöra ofvannämnde Lars Petter Larssons arfvingar den förlust, de genom förre kronofogden F. G. Sjöqvists oredliga förfarande lidit.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas statsutskottet, till hvilket motionen benäget torde remitteras.

Stockholm den 22 januari 1895.

Sten Nordström.